

نتانیاهو به دنبال کمک پوتین

روابط روسیه و اسرائیل در پی حمله حماس به اسرائیل در ۷ اکتبر و مداخله اسرائیل در غزه به شدت بدتر شد. با این حال، بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، به‌تازگی از ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه خواسته است تا در خصوص آزادی گروهان‌های اسرائیلی که توسط حماس در غزه نگهداری می‌شوند، اقداماتی صورت دهد و پوتین نیز پاسخ مثبت داده است. همکاری روسیه و اسرائیل پس از به قدرت رسیدن پوتین در ابتدا، در تعدادی از حوزه‌ها رشد کرده بود. یکی از مهمترین نمونه‌ها، توافقنامه «محرمانه» اما معروف بین روسیه و اسرائیل است که به موجب آن نیروهای روسی تا حد زیادی چشم خود را بر حملات اسرائیل به مواضع ایران و حزب‌الله در سوریه بستند. مفسران اسرائیلی به نیاز اسرائیل به حفظ این توافق و تمایل به حفاظت از جامعه یهودی باقی‌مانده در داخل روسیه به‌عنوان دلیلی برای عدم همراهی اسرائیل با آمریکا و غرب در ارائه کمک نظامی به اوکراین یا تحریم روسیه اشاره کرده‌اند. اما در حالی که رهبران اسرائیل پس از مداخله پوتین در اوکراین در ابتدای فوریه ۲۰۲۲، از انجام اقداماتی علیه روسیه اجتناب کردند، رهبران روسیه پس از مداخله اسرائیل در غزه در اکتبر ۲۰۲۳ و اکتش مورد قبول اسرائیل را نشان ندادند. پوتین و دیگر رهبران روسیه به شدت از مداخله اسرائیل انتقاد کرده و خواستار آتش‌بس شدند و در انتقاد از حمله حماس به اسرائیل، مطابق میل اسرائیل عمل نکردند. مقامات و مفسران اسرائیلی با صدای بلند ناراضی خود را از موضع مسکو در مورد مناقشه غزه ابراز کرده‌اند. با این وجود، در جاتی از همکاری روسیه و اسرائیل همچنان ادامه دارد.

در ۲۴ دسامبر، پوتین و نتانیاهو گفت‌وگوی تلفنی یک‌ساعته داشتند. نتانیاهو بعداً گفت که از روسیه برای آزادی گروهان‌های اسرائیلی که توسط حماس در غزه نگهداری می‌شوند، درخواست کمک کرده است و پوتین پاسخ مثبت داده و میخائیل بوگدانوف، معاون وزیر خارجه روسیه را در این زمینه منصوب کرده است. بنا بر گزارش‌ها، بوگدانوف با حماس و دیگر رهبران فلسطینی تماس‌های تلفنی داشته است. او همچنین خواستار آزادی گروهان‌های اسرائیلی شده است. با توجه به وضعیت بسیار بد روابط روسیه و آمریکا و همچنین حمایت قاطع بایدن از اسرائیل در طول دوران کاری خود و به‌ویژه پس از حمله حماس در ۷ اکتبر، درخواست مقامات اسرائیل برای جلب حمایت روسیه، ممکن است به قیمت تضعیف کردن بایدن تمام شود. با این حال، می‌توان گفت که روی آوردن نتانیاهو به پوتین برای آزادی گروهان‌ها یک اقدام عمل‌گرایانه باشد. روسیه روابط خوبی با حماس دارد و ایالات متحده از چنین ویژگی‌ای برخوردار نیست بنابراین طبیعی است که نتانیاهو مسکو را نسبت به واشنگتن حائز شانس بیشتری برای آزادی گروهان‌ها بداند.

پاسخ مثبت پوتین به درخواست نتانیاهو نیز بسیار عمل‌گرایانه است. در حالی که روابط روسیه و اسرائیل در بحبوحه انتقاد روسیه از مداخله اسرائیل در غزه بدتر شده، اسرائیل علاقه‌ای به پایان دادن به سیاست خود مبنی بر عدم همراهی با غرب در کمک به اوکراین و تحریم روسیه ندارد. تلاش‌های روسیه برای آزاد کردن گروهان‌های اسرائیلی خواه موفق باشد یا نه، می‌تواند اطمینان ایجاد کند که اسرائیل سیاست‌های خود در رابطه با اوکراین را تغییر نمی‌دهد. پوتین همچنین ممکن است موافقت برای کمک به نتانیاهو در مورد آزادی گروهان‌ها را به منزله ارائه تصویری از روسیه به‌عنوان یک میانجی مؤثرتر، نه‌تنها نسبت به ایالات متحده، بلکه همچنین چین، که ایران و عربستان را با هم آشتی داد، بداند. البته مشخص نیست که مسکو بتواند حماس را متقاعد کند که گروهان‌های اسرائیلی را آزاد کند. اما حتی اگر چنین شود، این روند، منجر به پایان دادن به درگیری نخواهد شد. نتانیاهو و پوتین هر دو بدون شک به این مسئله آگاه هستند. اما اگر روسیه بتواند توافقی را تسهیل کند که به موجب آن حماس گروهان‌های اسرائیلی را در ازای آزادی اسرای فلسطینی توسط اسرائیل آزاد کند، این کار به نفع افراد مبادله‌شده و خانواده‌های آنها خواهد بود و حداقل ارزش امتحان را دارد.

آرمین منتظری

دبیر گروه بین‌الملل

خاویر میلی، رئیس‌جمهور آرژانتین کمتر از سه هفته پیش قدرت را در این کشور به دست گرفت؛ او تا اینجای کار مجموعه‌ای از تغییرات همه‌جانبه‌بنیادی را در دولت آرژانتین اعمال کرده است. میلی اعلام کرده که دولتش قصد دارد چارچوب‌های نهادی و قانونی آرژانتین را اصلاح کند. اگرچه بسیاری از اصلاحاتی که میلی درباره‌شان صحبت کرده، به حوزه اقتصاد مربوط می‌شود اما این اقدامات، تنها گام‌های اولیه در طرح میلی برای بازسازی آرژانتین و از بین بردن مشکلات ساختاری هستند که این کشور را برای بیش از یک نسل گرفتار کرده است.

میلی در اولین روزهای ریاست‌جمهوری‌اش به سرعت دست به کار شد که تغییراتی بنیادین در اقتصاد آرژانتین صورت دهد. دولت او نرخ رسمی پزو را به‌طور مصنوعی کاهش داده و آن را یک‌شبه از حدود ۴۰۰ پزو در ازای هر دلار به ۸۰۰ پزو کاهش داد. دولت همچنین حدود ۲/۹۶ تریلیون پزو (۳/۷ میلیارد دلار) بدهی خزانه به از ملی را به حراج گذاشت تا به پاسکاری ترانزنامه بانک مرکزی از معوقات کوتاه‌مدت بستانکاران محلی کمک کند. این اقدام به‌عنوان گامی اولیه برای حذف کنترل‌های ارزی و «دلاریزه کردن» اقتصاد آرژانتین تلقی می‌شود. لوئیس کاپوتو، وزیر اقتصاد دولت میلی، همچنین از تصمیم دولت برای کاهش شدید یارانه‌های انرژی برای مصرف‌کنندگان خبر داده است. پرداخت چنین یارانه‌هایی برای بسیاری از دولت‌های قبلی یک دردسر بزرگ بود اما ترس از واکنش‌های مردمی مانع از آن شد که مقامات قبلی دولت آرژانتین در این خصوص اقدامی صورت داده و آنها را حذف کنند. کاپوتو همچنین بودجه برنامه‌های اجتماعی دولت را کاهش داده و کارمندان بخش دولتی را که اخیراً استخدام شده بودند، اخراج کرد.

ام‌اف‌ام بزرگ میلی که در ۲۱ دسامبر ارائه شد، بیشترین توجه را به خود جلب کرده است. این فرمان اجرایی که به فرمان «ضرورت

حتی اگر کنگره آرژانتین تغییرات میلی را از مسیر خود خارج نکند، چندین ماه طول می‌کشد تا این تغییرات نتایج خود را نشان دهند. از نظر میلی، موفقیت به معنای اجرای اصلاحات و مدیریت ناآرامی‌های اجتماعی همراه با آن است

و فوریت» معروف است، مشتمل بر ۳۶۶ ماده است که ۴۱ قانون اقتصادی را با هدف مقررات‌زدایی از بازار، تشویق به رقابت، کاهش مداخله دولت در اقتصاد و ساده‌سازی روابط بین بخش خصوصی و دولتی اعمال می‌کند. این فرمان به‌شدت بر حذف قیمت‌گذاری‌های مصنوعی، حذف تثبیت قیمت و رفع موانع تجارت بین‌المللی تمرکز دارد. این قانون همچنین فرصت‌هایی را برای استفاده گسترده‌تر از ارز خارجی در بازار داخلی، به‌ویژه بخش املاک و مستغلات ایجاد می‌کند. هدف از اعمال این تغییرات، جذب سرمایه‌گذاری خارجی، از جمله باز کردن درهای شرکت‌های دولتی برای حرکت به سمت خصوصی‌سازی، حذف محدودیت‌های خرید زمین، تضمین پرداخت مبلغ قراردادهای بازرجی و حذف هزینه‌ها در بخش معدن است.

با این حال، بسیاری انطباق این فرمان با قانون اساسی آرژانتین را زیر سؤال برده و می‌گویند که این فرمان فراتر از اختیارات رئیس‌جمهور است. توجه به این نکته مهم است که احکام ضروری و اضطراری در عرصه سیاسی مدرن آرژانتین چیز جدیدی نیستند. قانون اساسی

قمار

اصلاحات رادیکال خاویر میلی در کشوری که به تصدی دولت

سال ۱۹۹۴ به‌طور رسمی این احکام را در چارچوب قانونی کشور گنجانده است و نشان می‌دهد، این اقدام تنها زمانی باید مورد استفاده قرار گیرد که «شرایط استثنایی، پیروی از رویه‌های عادی را غیرممکن کند.» کنگره ملی آرژانتین می‌تواند این احکام را لغو کند، اما به حمایت قابل توجه هر دو مجلس نیاز دارد. از سال ۱۹۹۴، رؤسای جمهور آرژانتین، ۹۷۹ مورد از این احکام ویژه را صادر کرده‌اند. در حالی که بین سال‌های ۱۸۵۳ تا ۱۹۸۳، تنها ۲۵ فرمان اضطراری به تصویب رسید. دستور کنگره، رئیس‌جمهور اسبق آرژانتین، که از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۷ قدرت را در دست داشت، با صدور ۲۳۶ فرمان رگوردار بود اما برخی از کارشناسان حقوقی استدلال می‌کنند، این اقدام فراتر از اختیارات داده‌شده به رئیس‌جمهور است. از هفته گذشته، اعضای اپوزیسیون در کنگره ملی آرژانتین تهدید به لغو این فرمان کرده‌اند و مردم عادی آرژانتین برای نشان دادن مخالفت خود به خیابان‌ها آمده‌اند.

ساز مخالف در اتحادیه

چطور قمار و بکتور اروبان می‌تواند کل اتحادیه اروپا را به مخاطره بیناندازد

شده که اروپا برای سال‌ها نسبت به این موضوع بی‌توجه بوده است. در همین حال، ابزارهای کنترل تسلیحات تقریباً به‌طور فزاینده‌ای فرسوده شده‌اند و عدم اطمینان در مورد نتیجه انتخابات ایالات متحده نیز ممکن است به فرسایش چتر امنیتی ایالات متحده منجر شود. در این شرایط، سرنوشت اوکراین مستقیماً با امنیت اروپا در هم تنیده می‌شود.

بدون حمایت قاطع نظامی و مالی از اوکراین، وعده الحاق اوکراین ممکن است توخالی شده و تأثیر ژئوپلیتیکی‌اش محدود شود. اتحادیه اروپا باید براساس این درک عمل کند که آینده اروپا در گرو موفقیت اوکراین است و امنیت اوکراین مرکز ثقل امنیت اروپا قرار دارد نه در حاشیه آن. این درک شامل توسعه سیاست‌های اتحادیه اروپا برای تقویت و افزایش تولید تسلیحات، ساده‌سازی مکانیسم‌های تدارکات مشترک از طریق تسهیلات برقراری صلح اروپا و تصمیم‌گیری سریع برای حمایت از اوکراین در میدان جنگ و فراتر از آن است.

تجربه بالکان غربی نشان‌دهنده چالش‌های پیش‌رو است. روش فعلی افزایش تعداد اعضا، - که نیاز به تأیید همه ۲۷ کشور عضو و محقق شدن ۳۳ فصل دارد- دستورالعملی فلج‌کننده است. این روند پیچیده، فرصت‌هایی را برای کشورهای عضو اتحادیه اروپا فراهم

واضح است که انگیزه‌های واقعی اروپا ارتباط چندانی با سرمایه‌های مسدود شده مجارستان یا نگرانی‌های اقلیت مجارستانی در اوکراین ندارد چرا که مطمئناً منافع آنها با عضویت اوکراین در اتحادیه اروپا تأمین می‌شود. اروپا همچنین از پیوستن سوئد به ناتو جلوگیری کرده و تهدید کرده است که تصمیم اتحادیه اروپا در مورد الحاق اوکراین را «تصحیح» خواهد کرد. بررسی متحدان ایدئولوژیک اروپا در سراسر غرب با توجه به اینکه اروپا به عنوان اسب تروای پوتین در اروپا توصیف می‌شود، نشان‌دهنده قصد او برای شکست اوکراین و وارد کردن ضربه استراتژیک به غرب لیبرال است و اینها همه در کنار هم، امنیت اروپا را تضعیف می‌کند.

افزایش تعداد اعضای اتحادیه اروپا، پیروزی اوکراین و امنیت اروپا، به‌طور جدایی‌ناپذیری در هم تنیده شده‌اند. این تاج‌روسیه به اوکراین بود که افزایش تعداد اعضای اتحادیه اروپا به اولویت برنامه‌های اروپا تبدیل کرد. عضویت اوکراین در اتحادیه اروپا و همچنین عضویت گرجستان و مولداوی، ضربه بزرگی به برنامه‌های استراتژیک مسکو برای ایجاد اختلاف بین کشورهای عضو اتحادیه اروپا خواهد بود و پوتین با ترویج پوپولیسم جناح راست وارد کردن خستگی و درماندگی به اوکراین به دنبال جلوگیری از این امر است. پوتین قصد دارد از طریق افرادی نظیر اوربان، توسعه اتحادیه اروپا را از مسیر خارج کرده و تسلط بلاننازک مسکو بر همسایگی شرقی اروپا را دوباره برقرار کند.

کشورهای عضو اتحادیه اروپا تهدید روسیه را با درجات مختلفی از شدت درک می‌کنند. با این حال، امنیت اروپا به‌طور فزاینده‌ای مخاطره‌آمیز است زیرا حمایت نظامی از اوکراین ضعف‌های دفاعی اروپا را آشکار کرده است و مشخص

